

Истиғфор жаннат ифорини олиб келсин!



16:21 / 14.12.2018 5773

Кунлари умримиздек қисқа, тунлари орзулармиздек узун қиш... Мўмин инсон қисқа фурсатларни ғанимат билади, узун орзуларга эса берилиб, боғланиб қолмайди.

Бу гал қишни баҳордек суюмли қилиш учун истиғфор ҳақида суҳбатлашамиз. Тилимиз истиғфор билан банд бўлганда чиқаётган ҳовурида совуқ ҳавони илиқ қилолсак, қандай бахт. Истиғфор қалбимизга жаннат ифорини олиб келса қандай саодат!

﴿١٢﴾ أَنهْرًا لَكَ وَيَجْعَلْ جَنَّةَ لَكَ وَيَجْعَلْ وَبَيْنَ يَأْمُولِ وَيُمْدِدْكَ ﴿١١﴾ مَدْرَارًا عَلَيْكَ السَّمَاءَ يُرْسِلُ ﴿١٠﴾ عَفَا رَأَاكَ إِنَّهُ رَبُّكُمْ أَسْتَغْفِرُوا

Аллоҳ таоло:

«Роббингиздан мағфират сўранг. Албатта, У Ғаффордир», дедим. Шунда устингизга ёмғирни мўл-кўл қилиб юборадир. Ва сизга мол-мулк ва бола-чақа ила мадад берадир ва сизларга боғ-роғлар қилиб берур ҳамда анҳорлар қилиб берадир», деган («Нух» сураси, 10-12-оятлар).

«Истиғфор» сўзининг луғавий маъноси «беркитиш» ва «устини ёпиш»дир. «Аллоҳ мағфират қилди» дегани «гуноҳни беркитди» деганидир. Истиғфор (гуноҳнинг кечирилишини) сўрашдир.

Истиғфор уламолар истилоҳида дуо, тавба ва бошқа тоатлар ила гуноҳнинг мағфират қилинишини сўрашдир.

Амалда банданинг «Астағфируллоҳ» ва шу маънодаги калималарни тилида айтиб, дили билан тасдиқлаши истиғфордир.

Мазкур оятда истиғфор ва ризқларнинг бир-бирига боғлиқлигига ишора қилинмоқда. Қуръони Каримнинг кўпгина оятларида қалб поклиги, диндорлик ва ҳидоятда юришдан ризқнинг мўллиги, фаровонлик ва серобчилик келиб чиқиши таъкидланган.

دِّيَسَ : لَاقَمَ لَسَوَهِ لَعَلَّ لَاصَّيَّ بِنِّ لَانَعُ ، نَعُ لَلَّ لَاصَّيَّ سَوَّأَنْبِ دَادَشَ نَعُ
لَعَلَّ أَنْ أَوْ كُذِّبَ أَنْ أَوْ يَنْتَقِلَ خَتْنًا أَلَّ لَإِلَّ أَلَّ بَّيَّ بَرَّ تَنْ أُمُّ لَلَّ : لَوْ قَتَّ أَنْ رَافَغَتْ سَأَلَّ
أُؤُوبَ أَوْ ، يَلَعُ كَتَمَّ عَن بَكَلٍ أُؤُوبَ ، تَعَنَّصَ أَمْرَ رَشٍ نَمَّ لَكَبُ ذُؤَعًا ، تَعَطَّ سَأَمَّ كَدَعَوْ وَوَكَدَّ
رَأَهَ لَلَّ نَمَّ أَلَّ لَقَ نَمَّ وَ : لَاقَ . تَنْ أَلَّ بَؤُنْ ذَلَّ رَفَعِيَ أَلَّ نَفٍ ، يَلُ رَفَعِ أَفِ يَبَّ نَذَبَ كَلَّ
لَ لَلَّ لَلَّ نَمَّ أَلَّ لَقَ نَمَّ وَ ، نَعَنَّ لَلَّ لَلَّ أَلَّ نَمَّ وَ هَفَ يَسْمُ يَنْ أَلَّ لَبَّ قَ وَ مَوِيَّ نَمَّ تَأَمَّ فَ أَوَّ بَ أَنْ قَوْمَ
أَمَّ لَسُمَّ أَلَّ هَ أَوَّ رَ نَعَنَّ لَلَّ لَلَّ أَلَّ نَمَّ وَ هَفَ حَبَّ صُيَّ نَمَّ لَبَّ قَ تَأَمَّ فَ أَوَّ بَ نَمَّ قَوْمَ وَ هَوَّ .

Шаддод ибн Авс розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Истиғфорнинг саййиди - «Аллоҳумма! Анта Роббии. Лаа илааҳа илла анта. Холақтани ила ана ғабдука. Ва ана ғала аҳдика ва ваъдика мастатоъту. Аъзу бика мин шарри маа сонаъту. Абуъу лака биниъматика ғалайя. Ва абуъу би занбии. Фағфир лии, фаиннаҳу лаа яғфируз-зунуба иллаа анта», демоғингдир.

Ким уни ишонч билан наҳорда айтса-ю, ўша куни кеч киришидан олдин ўлиб қолса, аҳли жаннатдан бўлур. Ким уни ишонч билан тунда айтса-ю, ўша кечаси тонг отишидан олдин ўлиб қолса, аҳли жаннатдан бўлур», дедилар».

урушдан қочган бўлса ҳам», деганларини эшитган экан».

Дуонинг маъноси: «Ҳайй ва Қойюм бўлган, Ўзидан бошқа илоҳ йўқ Улуғ Аллоҳга истиғфор айтаман ва Унга тавба қиламан».

Ушбу дуони Бомдоддан олдин бир юз бир марта айтиб юриш тавсия қилинади.

مَزَلْ نَمَّ: لَأَقَمَّ لَسَوَّهَ لَعَلَّه لَلَّصَّيِّبِ لَلَّانَ عَ، أَمْ هُنَّ عُلَّه لَلَّأَيَّضَ رَسَّابَعِ نَبَّانَ عَ
أَلُّثَّيَّحَ نَمَّ هَقَزَرَو، أَجَرَفِّمَّ هَلُّكُ نَمَّ و، أَجَرَمَّ قَيَّضُ لُّكُ نَمَّ هَلُّه لَلَّأَلَّعَجَّ رَافُغُ ثَّسَّالَ
يَّئِئَسَّ نَلَّأَوَّ دُوَادُ وَبَّأُ هَاوَرُ: بَسَّ ثَّحَّيَّ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким истиғфорни лозим тутса, Аллоҳ унга ҳар бир торликдан чиқишни, ҳар бир ғамдан кушойиш насиб қилади. Ҳамда уни ўзи билмаган жойдан ризқлантиради», дедилар».

Абу Довуд ва Насаий ривоят қилганлар.

Доимо истиғфор айтиб юрган банда кам бўлмайди. Руҳий тарбия устозлари янги муридларига эрталаб юз марта, кечқурун юз марта истиғфор айтишни вазифа қилиб берадилар. Ана шунга амал қилиш лозим.

“Ҳадис ва ҳаёт” китобидан